ואהל רובע עצמות וכלים הנוגעים במת: **לא** תהא זו קלה מן השרץ. דכתיב ביה בהדיא דמייתין עליה על ביאת מקדש:

אמר ר"ע דנתי לפני ר' אליעזר בו' אמר לי מה זו (ר') עקיבא אין דנין באן ק"ו ולא פירש לו טעמיה וטעמא דר' אליעזר שאין דנין ק"ו מהלכה (זו): [אלא] כן [אמרו] הלכה. בגמ' מפרש דעבד כשעורה הלכה ואין דנין ק"ו מהלכה: **ורבי** אליעזר משום ר' יהושע. סתם שהוא רבי יהושע בן חנניה גמיר לה והא משום ר' יהושע בן ממל גמר לה: **דתניא** אמר ר' אליעזר בשהלכתי לערדסקיא מצאתי ר' יהושע בן פתר ראש. כך שם אביו שהיה יושב ודן לפני ר"מ כל טומאת מת כו' אמר לו [כלום] אתה נקי בר' יהושע בן ממל אמר [לי] הן כך א"ר יהושע בן ממל כל זה מדברי ר' אליעזר אלמא מרבי יהושע בן ממל גמיר ליה:

ש"מ מילתא דמתאמרא [בבי תלתא] קדמאי ובתראי אמר מיצעי לא אמר. ה"ג ר' יהושע בן חנניה אמר לר' יהושע בן ממל ור' יהושע בן ממל לר"א ורבי שסידר המשנה הזכיר רבי אליעזר שהיה אחרון ורבי יהושע בן חנניה הוא דגמר לה: (ג) ד"ה אמרתי לו לר' יהושע בן פתר ראש כלום נקי: (ד) ד"ה רביעית יכו' דלגבי עצם כשעורה:

מה ימי חלוטו טעון תגלחת אף ימי ספרו ומה ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין אף ימי ספרו יכול אף ימי הסגרו כן והדין נותן [א]חלוט מטמא משכב ומושב [ב]וימי הסגרו מטמא משכב ומושב אם למדת לימי חלוטו שאין עולין לו מן המנין אף ימי הסגרו אין עולין לו מן המנין אמרת לא אם אמרת בימי חלוטו [ג]שכן חלוטו טעון תגלחת ומביא קרבן לפיכך אין עולין תאמר בימי הסגרו [ד]שאין טעון תגלחת ואינו מביא קרבן לפיכך יעלו למנין מבאן [ה]אמרו ימי ספרו וימי גמרו אין עולין לו מן המנין אבל ימי הזב והזבה והסגרו של מצורע הרי אלו עולין לו קתני מיהת לא אם אמרת בימי טומאה שכן מבטל בהן את הקודמין תאמר בימי חלוטו במאי אילימא בנזירות מועטת הא בעינן גידול שער אלא לאו בנזירות מרובה וקתני שאין עולין לו מן המנין אלמא לא סלקין ליה [ו]ש"מ: **מתני'** אמר רבי אליעזר משום ר' יהושע [ז]כל טומאה מן המת שנזיר מגלח עליה חייבין עליה על ביאת מקדש וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה על ביאת מקדש א"ר מאיר לא תהא זו קלה מן השרץ: **גמ'** ורבי אליעזר משום רבי יהושע גמר לה והא משום רבי יהושע בר ממל גמר לה דתניא [ח]אמר רבי אליעזר כשהלכתי לערדסקיא מצאתי את ר' יהושע בן פתר ראש שהיה יושב ודן לפני ר"מ בהלכה כל טומאה מן המת שהנזיר מגלח עליה חייבין עליה משום ביאת מקדש וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה משום ביאת מקדש אמר לו אל תהא זו קלה משרץ אמרתי לו כלום אתה בקי ברבי יהושע בר ממל אמר לי הן כך אמר לי רבי יהושע בר ממל משום רבי יהושע כל טומאה מן המת שהנזיר מגלח עליה חייב עליה משום ביאת מקדש וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה משום ביאת מקדש הוי משום רבי יהושע בר ממל גמיר לה אמרו שמע מינה כל שמעתתא דמתאמרה בבי תלתא קדמאי ובתראי אמרינן מציעאי לא אמרינן אמר רב נחמן בר יצחק אף אנן נמי תנינא [ט]אמר נחום הלבלר כך מקובלני מרבי מיאשא שקיבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים הלכה למשה מסיני [י]בזורע שבת וחרדל בשנים ושלשה מקומות שנותן פאה מכל אחד ואחד ואילו יהושע וכלב לא קחשיב ש"מ: **מתני'** אר"ע דנתי לפני רבי אליעזר מה אם עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנזיר מגלח על מגעו ועל משאו רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל אינו דין שיהא הנזיר מגלח על מגעה ועל משאה אמר לי מה זה עקיבא אין דנין כאן מק"ו וכשבאתי והרציתי [ט] דברים לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת אלא כן אמרו הלכה: גמ'

מה ימי חלוטו טעון תגלחת. ולפורין כדמפרש בהו קרא: גמרו. היינו ימי חלוטו: **ימי הסגרו.** אלו ימים שהוא מוסגר קודם [ט]שמוחלט פעמים י"ד יום ונטהר בתוך ימי הסגר שהן עולין לו לאותן ימים: **אכל ימי הזב כו'.** שאינם טעונין תגלחת ועוד [י]לא נטמאו בטומאת מת הרי אלו עולין לו מן המנין: **קתני מיהת לא אם אמרת כו' אלמא כו' בימי חלוטו.** שאין מבטל בהן את הקודמין במאי אילימא בנזירות מועטת והא בעינן גידול שיער אלא לאו בנזירות מרובה וקתני שאין עולין לו מן המנין וקשיא לרב תסלא: [י]**שמע מינה.** דמהא מיומתא ש"מ. וא"ת לוקמה בנזירות חמשים יום כדלעיל [נה:] הא לא אפשר דהא קתני לה דומיא דימי טומאה דמה להלן פסיקא לן דאין עולין אף כאן אין עולין: **מתני' לא הפא זו קלה מן השרץ.** ומה על טומאת השרץ שאין [ז] הנזיר מטמא כלום חייבין עליו משום ביאת מקדש על טומאה מן המת שהוא טעון הזאה ג' וז' אינו דין שיהו חייבין עליה משום ביאת מקדש ואף ע"פ שאין הנזיר מגלח עליה: **גמ' ור' אליעזר מר' יהושע.** סתמא דהיינו ר' יהושע בן חנניה (ב) [ה]הא גמר לה והא מר' יהושע בן ממל כו': **לערדסקיא.** שם מקום: **כן פתר ראש.** כך שמו: **אמרתי לו.** לר' (ג) מאיר כלום בקי אתה בר' יהושע בן ממל אמר לי הן ואמר לי משום ר' יהושע כל טומאה כו': **אמרו ש"מ כל שמעתא דמתאמרא בבי תלתא.** דשלישי שמע משני ושני מלאשון דהאי מאן דבעי למימר להאי מילתא לא [ו]מצטרכא למימר אלא קמאי ובתראי ומציעאי לא כתתנן ממתני' ר' אליעזר ור' יהושע ולא קאשיב ר' יהושע בן ממל בהדייהו: **אמר נחום הלבלר כך מקובלני מר' מיאשא שקיבל מן הזוגות.** יוסי בן יועזר ויוסי בן יוחנן יהושע בן פרחיה ומתאי הארבלי יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח שמעיה ואבטליון הלל ושמאי וזוגות [ז]שקיבלו מן הנביאים מגי זכריה ומלאכי ונביאים קיבלו הלכה למשה מסיני: ה"ג [ח] **הזורע אם שדהו שני מיני חטין אם עשאן גורן אחת נותן פאה אחת.** [ט]. דהואיל ובשדה אחת זרען אע"פ שהן שני מינים הואיל ושניהם מין חטין אינו חייב אלא פאה אחת אלא א"כ שם דעתו לחלקן ולעשות מהן שתי גרנות. ואית ספרים דכתיב בהו הזורע שבת וחרדל מיני"ם בלע"ז ותו לא ואתן לא גרסינן לה: **ואילו יהושע וכלב.** דהוו מציעאי לא קחשיב. אלמא דקמאי ובתראי אמרי' ומציעאי לא אמרינן ומן הנביאים ואילך קחשיב כולהו כחדא מפני שהיו מבית שני ואילך: **מתני' רביעית דם שהיא מטמאה כו' אינו דין שהנזיר מגלח על מגעה ועל משאה.** וה"ה דהוה ליה [י]למימר על אהילות דלרבי עקיבא אית ליה האי סברא אלא משום דלגבי [ד] שעורה דקמייתי ליה מייתי מקל וחומר לא מצי אמר

סו א ב מי' פ"י מהל' טומאת צרעת הלכה יא סמג עשין רלה:
סו ג ד מי' שם הלכה י:
סח ה ו מי' פ"ז מהל' מירים הלכה ט:
סט ז מי' פ"ג מהל' איסורי מקדש הלכה יג סמג לאין סד:
ע ח מי' פ"ג מהלכות מחוסרי עניים הלכה יא:

פי' הרא"ש

אילימא בנזיר מרובה שאין לו למנות רק ל' יום מתחלת צרעתו עד סוף נזירותו הא בעי' גידול שער. ואמאי אצטריך ליה למילף בק"ו דאין עולי' לו אלא לאו בנזיר מרובה שיש לו יותר מל' יום משהתחילה [ט] צרעתו עד סוף ימי נזרו וקתני שאין עולין: ור"א מר' יהושע סתם שהוא ר' יהושע בן חנניה גמיר לה: מצאתי את רבי יהושע בן פתר הראש כך שם אביו אמר ליה הן אמר' לו כך אמר ר' יהושע בן ממל: ש"מ כל מלתא דמתאמרא בבי תלתא קדמאי ובתראי אמרינן מציעאי לא אמרינן. שהרי רבי יהושע בן חנניה אמרה לר' יהושע בן ממל ור"י בן ממל לר"א ורבי כשסדר המשנה הזכיר לרי' בן חנניה שהוא ראשון ור"א שהיה אחרון ואילו ר"י בן ממל האמצעי לא חש להזכיר: שקבל מן הזוגות וכו' בזורע שבת או חרדל בב' או ג' מקומות שהוא נותן פאה מכל א' וא'. כך כתוב הגרסא בספרים וליתא להך (גזרה) [גרסא] דמשנה זו שנויה בפ"ג דמס' פאה גבי מחלוקת דר"ע וחכמים דהגמר שדהו ושייר קלחים לחים ר"ע אר' נותן פאה מכל א' יאחד וחכ"א מא' על הכל ימורים חכמים לר"ע בזורע שבת או חרדל וכו' אבל משנה זו היא שנויה פ"ב דפאה הזורע שדהו (ארבע) [שני] מיני חיטים אם עשאן גורן א' נותן פאה א' ב' גרנות נותן ב' פאות מעשה שזרע ר"ש איש המצפה וכא לפני ר"ג ועלו ללשכת הגזית ושאלו אמר נחום הלבלר כך מקובלני מר' יאשיה שקבל מאביו שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים הלכה למשה מסיני הזורע שדהו וכו' יאילו יהושע וכלב לא קאמר אלמא אין קפידא אם מדלג מן האמצעים:

ט) אולי נ"ל מטיכלה ימי גרעתו.

מסורת הש"ס

ט) [מוספתא פ"ה ע"ס תוס' אהלות פ"ד ע"ס ס"ס ומס' אוהלות ר' אלעזר], כ) שם פ"ב מ"ג, ג) שם פ"ג מ"ב [נדה נח.].

נוסחת הריב"ן

ט) קודם שהוחלט פעמים שבעה ימים פעמים י"ד יום ונטהר מתוך הסגר כי לאותן ימים קודם שהחלט כדמפרש קרלי הס"ד: ב) ועיל אלא: ג) [ס"מ כו' ס"מ] ליתא בכ"י: ד) שאין טעון הזאה ג' וז' מיירין: ה) קא: ו) אלמרך ליה לתימר: ז) קבלו: ח) בפ"ב דפאה: ט) ר' גרגות נותן ב' פאות: י) דה"ל למיתנא על אהילה דלר"ע כו' מני אמר על אהילו ולפיכך אמר נמי גבי רביעית דם מגע ומשא הס"ד:

הגהות הב"ח

(א) במשנה והכלים הדברים: (ב) רש"י ד"ה וכבי אליעזר וכו' ר"י בן חנניא הוא דגמר לה: (ג) ד"ה אמרתי לו לר' יהושע בן פתר ראש כלום נקי: (ד) ד"ה רביעית יכו' דלגבי עצם כשעורה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה שקיבל כו' פי' שחמתית ולבנה מיתות ומ"ב שחרורות ולבנה עשאו: ב) באר"ד ישאלו לחוס הלבלר ואמר כל"ל:

הגהות התוספות

1. ל"ל דר"ע וחכמים.

לעזי רש"י

אגי"ם (אגיי"ד). שבת (צמח ריחני).

מוסף רש"י

בזורע שבת וחרדל. לפי נקט הני שאין דרכן לעשות מהן ערוגה אלא זורען לתבלין בעלמא כשמים ושלפה מקומות. שבת, תמיד (נדה 83.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com